

CZU: 37:001.895:005

[https://doi.org/10.59295/sum9\(169\)2024_01](https://doi.org/10.59295/sum9(169)2024_01)

MANAGEMENTUL INOVAȚIILOR ÎN EDUCAȚIE: CONCEPT ȘI PARTICULARITĂȚI

*Claudiu-Julian GEORGESCU,**Universitatea de Stat din Moldova*

Managementul inovațiilor în contextul educațional este un proces vital pentru instituțiile de învățământ în fața schimbărilor și provocărilor din societatea contemporană. Este o abordare strategică care vizează identificarea, implementarea și managementul eficient al inovațiilor în procesele educaționale.

Una dintre cele mai semnificative evoluții contemporane în managementul inovațiilor educaționale este influența tehnologiei digitale asupra procesului de învățare și predare. Integrarea instrumentelor tehnologice în procesul educațional a adus cu sine transformări radicale, deschizând noi oportunități de personalizare a învățării, acces la diverse resurse educaționale și stimularea creativității elevilor.

O altă tendință importantă este și adoptarea unor metodologii de predare inovatoare, precum învățarea bazată pe proiecte, învățarea colaborativă sau abordarea STEM (Science, Technology, Engineering and Mathematics). Aceste metode promovează implicarea activă a elevilor în procesul de învățare, dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor și stimulează gândirea critică.

De asemenea, dezvoltarea competențelor digitale ale profesorilor este o altă tendință semnificativă. Profesorii trebuie să fie pregătiți să folosească tehnologia în mod eficient în procesul de predare, să evalueze și să integreze instrumentele digitale în planificarea lecțiilor și să faciliteze un mediu de învățare digital sigur și eficient. Aceasta implică crearea unui mediu propice inovației, în care ideile noi sunt încurajate, testate și implementate eficient.

În concluzie, fenomenele și tendințele contemporane în managementul inovațiilor educaționale au un impact semnificativ asupra dezvoltării instituțiilor de învățământ.

Cuvinte-cheie: educație, management, știință, predare, tehnologie.

MANAGEMENT OF INNOVATIONS IN EDUCATION: CONCEPT AND PARTICULARS

The management of innovations in the educational context is a vital process for educational institutions in the face of changes and challenges in contemporary society. It is a strategic approach aimed at the identification, implementation and efficient management of innovations in educational processes.

One of the most significant contemporary developments in the management of educational innovations is the influence of digital technology on the learning and teaching process. The integration of technological tools in the educational process has brought with it radical transformations, opening up new opportunities for personalizing learning, access to diverse educational resources and stimulating students' creativity.

Another important trend is also the adoption of innovative teaching methodologies, such as project-based learning, collaborative learning or the STEM (Science, Technology, Engineering and Mathematics) approach. These methods promote the active involvement of students in the learning process, the development of problem-solving skills and stimulate critical thinking.

Also, the development of digital skills of teachers is another significant trend. Teachers must be prepared to use technology effectively in the teaching process, evaluate and integrate digital tools in lesson planning, and facilitate a safe and effective digital learning environment. This involves creating an environment conducive to innovation, where new ideas are encouraged, tested and implemented effectively.

In conclusion, contemporary phenomena and trends in the management of educational innovations have a significant impact on the development of educational institutions.

Keywords: education, management, science, teaching, technology.

Introducere

Educația este într-o continuă transformare, în special datorită avansului tehnologic și a nevoilor sociale în schimbare. În acest context, managementul inovațiilor educaționale devine esențial pentru instituțiile

de învățământ, deoarece implică identificarea, implementarea și gestionarea cu succes a schimbărilor și a inovațiilor în procesul educațional.

Acest management are un impact semnificativ asupra calității educației oferite elevilor, asupra performanței instituționale și asupra pregătirii elevilor pentru a face față cerințelor societății moderne. Astfel, managementul inovațiilor reprezintă o modalitate de a explora și de a înțelege modul în care instituțiile de învățământ pot să răspundă la provocările și oportunitățile actuale.

Managementul inovațiilor educaționale implică nu doar identificarea și implementarea noilor practici, ci și gestionarea schimbărilor, evaluarea impactului acestora și asigurarea sustenabilității îmbunătățirilor aduse în sistemul educațional.

În contextul învățământului românesc, managementul inovației în școli reprezintă o temă de actualitate deoarece sistemul educațional se confruntă cu provocări semnificative în ceea ce privește adaptarea la schimbările sociale, tehnologice și economice contemporane. Este esențial să se implementeze strategii și practici eficiente de gestionare a inovației pentru a promova dezvoltarea continuă a învățământului.

Potrivit lui Drucker (1985), inovarea în educație presupune adoptarea unor abordări noi și creative în procesul de predare-învățare, precum și implementarea unor metode didactice inovatoare. În acest context, profesorii reprezintă factorul cheie în implementarea inovației în școală [1]. Ei trebuie să fie pregătiți să abordeze noile tehnologii și să le integreze în procesul educațional, adaptându-le la nevoile specifice ale elevilor [24].

De asemenea, managementul inovației în școală presupune și crearea unui mediu favorabil pentru dezvoltarea și implementarea ideilor inovatoare [12]. Acest lucru poate fi realizat prin promovarea unei culturi organizaționale care susține inovația și prin implicarea activă a tuturor membrilor comunității școlare în procesul de identificare și implementare a soluțiilor inovatoare [2].

Un alt aspect important al acestei teme este faptul că inovațiile educaționale nu se limitează doar la aspecte tehnologice. Ele pot include schimbări în metodologiile de predare, în evaluarea elevilor, în organizarea spațiilor de învățare sau în implicarea comunității în procesul educativ.

De asemenea, managementul inovațiilor educaționale poate să contribuie la crearea unui mediu educațional mai inclusiv și echitabil, asigurând că toți elevii au acces la o educație de calitate, indiferent de backgroundul lor social sau de abilități.

Adoptarea unei abordări proactive în managementul inovațiilor educaționale poate să conducă la multiple beneficii. Prin implementarea eficientă a schimbărilor, instituțiile de învățământ pot să devină centre de excelență, să îmbunătățească performanțele elevilor și să răspundă mai bine nevoilor comunității [11].

De asemenea, gestionarea inovațiilor educaționale poate să promoveze spiritul de echipă și colaborarea între cadrele didactice, elevi și părinți, creând astfel un mediu educațional propice dezvoltării și învățării.

Este important să subliniem că succesul acestui management depinde de impulsivitatea tuturor părților implicate, de la conducerea instituției până la profesori și părinți. Comunicarea deschisă și colaborarea sunt cheia implementării cu succes a schimbărilor.

Totodată, evaluarea constantă a impactului inovațiilor educaționale este esențială pentru a înțelege ce funcționează și ce poate fi îmbunătățit. Această abordare bazată pe date și rezultate contribuie la luarea deciziilor informate și la ajustarea strategiilor de management.

Managementul inovațiilor educaționale reprezintă o direcție crucială în transformarea sistemului de învățământ. Această abordare presupune adaptarea constantă la noile cerințe ale elevilor și ale societății, integrând cele mai eficiente practici și tehnologii în procesul educațional. Este esențial să subliniem că managementul inovațiilor nu este un proces static, ci un efort continuu de identificare și implementare a celor mai bune strategii pentru a îmbunătăți calitatea învățământului.

De asemenea, inovația aduce în discuție responsabilitatea instituțiilor de învățământ față de formarea viitoare a elevilor. Prin management, acestea își asumă rolul de catalizator pentru dezvoltarea personală și profesională a tinerilor.

Un alt aspect de importanță majoră este adaptarea la noile cerințe ale pieței muncii. Educația trebuie să pregătească elevii nu doar pentru a obține un loc de muncă, ci și pentru a se adapta într-un mediu profesional în continuă schimbare.

În acest sens acest management constituie, fără îndoială, un domeniu vital pentru progresul și dezvoltarea sistemului de învățământ. Acesta aduce cu sine o serie de provocări și oportunități ce necesită abordări inovatoare și strategii eficiente.

Unul dintre aspectele cruciale este adaptarea la noile tehnologii și la schimbările din mediul înconjurător. Întegrarea eficientă a acestor elemente în procesul de învățare poate să deschidă noi perspective și să creeze o experiență educațională mai captivantă și mai eficientă.

De asemenea, managementul inovațiilor educaționale trebuie să se concentreze pe personalizarea învățării, luând în considerare stilurile și ritmul diferit de învățare al elevilor. Aceasta presupune o abordare flexibilă și adaptabilă pentru a asigura succesul tuturor.

Mai mult decât atât, este important să recunoaștem că inovația educațională nu reprezintă doar un proces academic, ci are un impact profund asupra comunității și societății în ansamblu. Ea contribuie la dezvoltarea unor cetățeni mai bine pregătiți, mai responsabili și mai capabili să facă față provocărilor contemporane.

Managementul inovațiilor în educație: cadrul conceptual și organizațional

Managementul inovațiilor educaționale reprezintă un domeniu critic în dezvoltarea și îmbunătățirea proceselor de învățare în instituțiile de învățământ. Cercetările din acest domeniu acoperă o gamă variată de subiecte, incluzând strategii de implementare, impactul asupra rezultatelor elevilor și metodele de evaluare a eficienței inovațiilor educaționale.

În literatura de specialitate, s-au evidențiat mai multe abordări și perspective. Un aspect important este dezvoltarea și adaptarea curriculumului pentru a integra noile tehnologii și metode de predare. Tehnologiile emergente, cum ar fi învățarea online, platformele de e-learning și utilizarea dispozitivelor mobile, au fost subiecte de interes major.

Vladimir Gutu recunoaște că schimbările în societate, avansul tehnologic și evoluțiile culturale au un impact profund asupra modului în care se desfășoară procesul de învățământ. Astfel, el subliniază necesitatea ca școlile să rămână relevante și actualizate, pentru a asigura o educație care să răspundă nevoilor și cerințelor contemporane.[8]

Aceasta implică nu doar actualizarea conținutului curricular, ci și adoptarea unor metode de predare-învățare moderne, integrate cu tehnologiile educaționale. De asemenea, se referă și la dezvoltarea abilităților socio-emoționale și a gândirii critice, care sunt tot mai relevante într-o societate în continuă schimbare.

Prin această perspectivă, Vladimir Gutu subliniază faptul că educația trebuie să fie dinamică și să evolueze odată cu schimbările din societate, pentru a pregăti elevii pentru succes în lumea actuală. Astfel, adaptabilitatea școlilor devine o componentă esențială a managementului educațional eficient.

Un alt aspect important este implicarea comunității educaționale, inclusiv a cadrelor didactice, elevilor și părinților, în procesul de inovare educațională. Cercetările au analizat modul în care aceste părți interesate pot fi implicate eficient pentru a asigura succesul implementării inovațiilor [9].

Potrivit lui Vladimir Gutu în lucrarea „Managementul schimbării în cadrul educațional», conducătorii școlari au un rol crucial în facilitarea procesului de transformare. Ei trebuie să fie agenți activi ai schimbării, având capacitatea de a identifica nevoile și oportunitățile de inovație în educație. Mai mult decât atât, aceștia trebuie să fie capabili să mobilizeze resursele disponibile pentru a susține implementarea schimbărilor propuse.

Aceasta implică nu doar capacitatea de a formula strategii, ci și abilitatea de a comunica eficient, de a motiva și mobiliza echipa didactică și comunitatea școlară în vederea susținerii și adoptării inovațiilor. Conducătorii școlari trebuie să devină catalizatori pentru schimbare și să ofere suportul necesar pentru a depăși eventualele rezistențe sau obstacole întâlnite în procesul de implementare a inovațiilor.

Prin această abordare, Vladimir Gutu subliniază că succesul implementării inovațiilor educaționale nu depinde doar de ideile sau strategiile în sine, ci și de capacitatea liderilor educaționali de a dirija și de a facilita procesul de schimbare în școli. Așadar, conducătorii școlari au un rol esențial în asigurarea unei implementări eficiente și reușite a inovațiilor în cadrul instituțiilor de învățământ [7].

În cartea sa „Managementul educațional și inovarea didactică”, Bălățescu abordează teme esențiale privind adaptarea sistemului de învățământ la schimbările sociale și tehnologice.

El subliniază rolul decisiv al liderilor educaționali în promovarea inovațiilor și susține importanța dezvoltării competențelor profesionale ale cadrelor didactice. Autorul propune, de asemenea, strategii concrete pentru implementarea tehnologiilor educaționale în procesul de învățământ, evidențiind astfel preocuparea pentru actualizarea metodelor didactice.

De asemenea, Ștefan Bălătescu acordă o atenție deosebită evaluării impactului inovațiilor educaționale, susținând că este esențial să măsurăm succesul acestora în îmbunătățirea procesului de învățare [1].

Următorul pas este definit de cultura organizațională și susținerea inovației: se investighează modul în care cultura organizațională a școlii poate sprijini sau împiedica procesul de gestionare a inovațiilor educaționale.

Un alt exemplu notabil în ceea ce privește managementul inovațiilor educaționale îl constituie cercetările și contribuțiile profesorului Valentin Dinu, autor al lucrării „Managementul educațional și liderii școlari». Dinu se remarcă prin analizele sale aprofundate cu privire la impactul liderilor școlari în promovarea schimbărilor și inovațiilor în contextul educațional românesc.

Lucrarea acestuia explorează modalitățile în care conducătorii școlari pot influența cultura organizațională și pot mobiliza resursele pentru a susține implementarea inovațiilor. De asemenea, Dinu pune un accent deosebit pe dezvoltarea competențelor profesionale ale cadrelor didactice, subliniind importanța formării continue în contextul schimbărilor permanente din educație [2].

Prin aceste cercetări, profesorul Valentin Dinu contribuie semnificativ la dezvoltarea cunoașterii în domeniul managementului inovațiilor educaționale în contextul școlilor românești. Lucrările sale oferă repere practice și teoretice pentru liderii educaționali și cadrele didactice care doresc să implementeze inovații în sistemul de învățământ românesc.

Managementul inovațiilor educaționale în școlile românești reprezintă un domeniu de cercetare și implementare de o importanță deosebită în contextul evoluției sistemului de învățământ. Această temă aduce în prim plan strategii și concepte care au un impact profund asupra modului în care educația este livrată și asimilată în mediul școlar.

Prin gestionarea inovațiilor educaționale, se urmărește adaptarea procesului de învățare la schimbările sociale, culturale și tehnologice din societatea contemporană. Acest demers se traduce în adoptarea unor abordări didactice și tehnologice actualizate, menite să optimizeze procesul educativ și să răspundă nevoilor individuale ale elevilor.

Un alt aspect crucial constă în promovarea eficienței didactice și a calității învățământului. Prin implementarea unor metodologii inovatoare, se vizează îmbunătățirea procesului de asimilare a cunoștințelor și dezvoltarea abilităților critice și creative ale elevilor.

De asemenea, managementul inovațiilor educaționale presupune adesea integrarea tehnologiilor în procesul de învățământ. Aceasta contribuie la dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor, pregătindu-i pentru a face față cerințelor unei societăți tot mai digitalizate.

Unul dintre beneficiile majore ale acestei abordări constă în furnizarea unei educații relevante și actualizate, adaptată la cerințele actuale ale pieței muncii și ale societății în general. Astfel, elevii sunt pregătiți să devină cetățeni activi și adaptați la schimbările rapide din lumea contemporană.

Acest efort de gestionare a inovațiilor educaționale presupune, de asemenea, cultivarea unui mediu educațional motivant și inclusiv. Implementarea unor practici inovatoare poate să stimuleze participarea activă a elevilor în procesul de învățare și să ofere oportunități egale pentru toți membrii comunității școlare.

Un aspect deosebit de semnificativ al managementului inovațiilor educaționale constă în crearea unui cadru de învățare care încurajează gândirea critică și creativă. Prin adoptarea metodelor și a abordărilor care solicită elevii să analizeze, să sintetizeze și să aplice cunoștințele, se dezvoltă abilități esențiale pentru rezolvarea problemelor complexe ale secolului XXI.

De asemenea, evaluarea continuă a impactului inovațiilor educaționale reprezintă o componentă crucială a acestui proces. Analiza performanței elevilor, feedback-ul părților interesate și studiile de caz sunt instrumente esențiale pentru a înțelege în profunzime modul în care noile strategii influențează învățarea și dezvoltarea elevilor.

În concluzie, managementul inovațiilor educaționale reprezintă un efort deosebit de important în îmbunătățirea calității învățământului în școlile românești. Prin aplicarea unor strategii eficiente de gestionare a inovațiilor, se contribuie la formarea unei generații educate, adaptate și creative, capabile să facă față provocărilor viitorului.

Prin implementarea inovațiilor educaționale, se creează un mediu de învățare dinamic și stimulat, care să răspundă nevoilor individuale ale elevilor. Aceasta conduce la o mai bună asimilare a cunoștințelor și la dezvoltarea abilităților esențiale pentru a face față provocărilor complexe ale secolului XXI.

O altă importantă practică a managementului inovațiilor educaționale constă în promovarea unui sistem de evaluare orientat către îmbunătățiri și dezvoltare continuă. Evaluarea eficientă oferă feedback esențial atât pentru cadrele didactice, cât și pentru elevi, facilitând ajustările necesare pentru optimizarea procesului de învățământ.

Un aspect crucial îl reprezintă pregătirea elevilor pentru lumea actuală, tot mai digitalizată și complexă. Integrarea tehnologiilor și a altor metode inovatoare dezvoltă competențe digitale, analitice și critice, pregătind astfel elevii pentru a deveni cetățeni activi și adaptați la cerințele societății moderne.

De asemenea, managementul inovațiilor educaționale contribuie la creșterea motivației și angajamentului elevilor în procesul de învățare. Prin aplicarea unor strategii captivante și relevante, elevii se simt mai implicați și mai dornici să participe activ în activitățile școlare.

Aprofundând această idee, managementul inovațiilor educaționale reprezintă o direcție strategică ce vizează transformarea școlii într-un mediu adaptabil și stimulant pentru toți participanții. Este o modalitate eficientă de a răspunde la cerințele societății actuale, care evoluează rapid, iar schimbările tehnologice și culturale influențează modul în care învățăm și ne formăm.

Prin focalizarea pe adaptabilitate și relevanță, se reușește să se asigure că cunoștințele și abilitățile dobândite de elevi au valoare și aplicabilitate în viața de zi cu zi. Astfel, se formează cetățeni pregătiți să se integreze într-un context social și profesional în permanentă schimbare.

Un alt aspect deosebit de important constă în dezvoltarea abilităților socio-emoționale și a gândirii critice. Managementul inovațiilor educaționale oferă instrumentele necesare pentru a stimula creativitatea, spiritul critic și abilitățile de rezolvare a problemelor, pregătind elevii pentru a deveni cetățeni activi și implicați în dezvoltarea comunității.

Totodată, acest demers contribuie la formarea unui mediu școlar inclusiv, care să ofere sprijin pentru toți elevii, indiferent de abilitățile lor individuale sau de eventualele nevoi speciale. Este o modalitate de a asigura că toți copiii au acces la o educație de calitate, fără discriminare.

În final, managementul inovațiilor educaționale nu doar optimizează procesul de învățare, ci cultivă o mentalitate de învățare pe tot parcursul vieții. Aceasta este esențială într-o lume în continuă evoluție, unde adaptabilitatea și capacitatea de a învăța continuu devin abilități-cheie pentru succesul personal și profesional. Astfel, relevanța practică a acestei teme este cu atât mai evidentă în contextul societății contemporane.

În concluzie, managementul inovațiilor educaționale nu reprezintă doar o abordare teoretică, ci are o relevanță practică substanțială în îmbunătățirea procesului de învățământ. Prin aplicarea unor strategii inovatoare, se dezvoltă un sistem educațional mai adaptat, capabil să pregătească elevii pentru provocările și oportunitățile lumii contemporane.

Concluzii generale

Managementul inovațiilor educaționale în contextul școlilor românești reprezintă un imperativ în îmbunătățirea procesului de învățământ. Pornind de la perspectiva autorilor români putem trage concluzii semnificative.

Importanța conducătorilor educaționali în promovarea și implementarea inovațiilor în educație este evidentă. Ei joacă un rol vital în facilitarea procesului de transformare și mobilizare a resurselor necesare.

Necesitatea adaptării la schimbările sociale, tehnologice și culturale este imperativă. Școlile trebuie să rămână relevante și actualizate pentru a asigura o educație de calitate.

Abordarea proiectelor educaționale se dovedește a fi o strategie eficientă pentru implementarea inovațiilor. Planificarea, implementarea și evaluarea acestora sunt aspecte cruciale pentru succesul lor.

Măsurarea impactului inovațiilor în procesul de învățământ este esențială. O evaluare eficientă furnizează feedback necesar pentru îmbunătățirea continuă a procesului de învățare.

Asigurarea și îmbunătățirea calității învățământului reprezintă o prioritate. Aceasta implică strategii pentru administrarea eficientă a resurselor umane și materiale.

Integrarea tehnologiilor și stimularea gândirii critice și creativității pregătesc elevii pentru a deveni cetățeni activi într-o societate complexă.

Prin managementul inovațiilor educaționale se conturează o paradigmă educațională dinamică și adaptabilă, în pas cu evoluțiile societale și tehnologice. Această abordare pune accentul nu doar pe transmiterea cunoștințelor, ci și pe dezvoltarea abilităților critice și creative ale elevilor.

În acest context, liderii educaționali reprezintă coloana vertebrală a implementării schimbărilor. Capacitatea lor de a identifica direcțiile de dezvoltare, de a mobiliza resurse și de a crea un mediu propice inovației este crucială pentru succesul procesului de transformare.

De asemenea, inovațiile educaționale aduc cu sine beneficii pragmatice evidente. Prin abordările moderne, procesul de învățământ devine mai eficient, iar elevii sunt mai bine pregătiți pentru a face față provocărilor societății contemporane.

Prin managementul inovațiilor educaționale, se urmărește crearea unui mediu de învățare actualizat, adaptat la cerințele lumii contemporane. Abordările inovatoare au un impact semnificativ în dezvoltarea abilităților și competențelor esențiale pentru succesul elevilor în societatea actuală. Astfel, implementarea inovațiilor educaționale reprezintă un pilon fundamental pentru progresul sistemului de învățământ din România.

Managementul inovațiilor educaționale reprezintă cheia pentru un sistem educațional robust și adaptat cerințelor actuale. Implementarea inovațiilor nu doar optimizează procesul de învățare, ci contribuie la formarea unei generații de tineri pregătiți să se integreze și să contribuie activ în societatea în continuă schimbare.

Referințe:

- BĂLȚĂTESCU, S. (2008). *Managementul educațional și inovarea didactică*. Editura Didactică și Pedagogică.
- DINU, V. (2015). *Managementul educațional și liderii școlari*. Editura Universitară.
- DRUCKER, P. F. (1985). *Innovation and entrepreneurship: Practice and principles*. Harper & Row.
- FULLAN, M. (2007). *The New Meaning of Educational Change*. Teachers College Press.
- FULLAN, M. (2014). *The Principal: Three Keys to Maximizing Impact*. Jossey-Bass.
- GRECU, C. (2011). *Managementul resurselor umane în instituțiile de învățământ*. Editura Universitară.
- GUTU, VI. (2005). *Managementul schimbării în cadrul educațional*. Chișinău.
- GUTU, VI. (2008). *Managementul educației. Teorie și practică*. Editura Universitară.
- GUTU, VI. (2012). *Managementul proiectelor educaționale: Abordări și strategii*. Editura Universitară.
- GUTU, VI. (2013). *Managementul performanței educaționale. Perspective teoretice și practice*. Editura ARC.
- GUTU, VI. (2016). *Managementul calității în educație*. Editura Universitară.
- HARGREAVES, A., & FULLAN, M. (2012). *Professional capital: Transforming teaching in every school*. Teachers College Press.
- HARGREAVES, A. & SHIRLEY, D. (2012). *The Global Fourth Way: The Quest for Educational Excellence*. Corwin.
- HARGREAVES, A. (2003). *Teaching in the Knowledge Society: Education in the Age of Insecurity*. Teachers College Press.
- MICLEA, V. & ROȘCA, I. (2008). *Managementul schimbării în învățământ*. Editura Didactică și Pedagogică.
- MICLEA, V. & ROȘCA, I. (2010). *Managementul calității în educație*. Editura Didactică și Pedagogică.
- SENGE, P. M. (2006). *The Fifth Discipline: The Art and Practice of the Learning Organization*. Currency.
- SENGE, P. M., CAMBRON-McCABE, N., LUCAS, T., SMITH, B., DUTTON, J. & KLEINER, A. (2012). *Schools That Learn (Updated and Revised): A Fifth Discipline Fieldbook for Educators, Parents, and Everyone Who Cares About Education*. Currency.
- SERGIOVANNI, Th. J. (2005). *Strengthening the Heartbeat: Leading and Learning Together in Schools*. Jossey-Bass.

20. SERGIOVANNI, Th.J. (2009). *The Principalship: A Reflective Practice Perspective*. Allyn & Bacon.
21. STOLL, L. & FINK, D. (1996). *Changing Our Schools: Linking School Effectiveness and School Improvement*. Open University Press.
22. ȚÎRU, T. (2016). *Inovarea în educație*. Editura Polirom.

Date despre autor:

Claudiu-Julian GEORGESCU, doctorand, Școala Doctorală Științe Umaniste și ale Educației, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației, Sociologie și Asistență Socială, Universitatea de Stat din Moldova.

E-mail: geoclaus@yahoo.com

ORCID: 0000-0001-6090-3955

Prezentat la 11.09.2023